

[Stavad]

foregå i et nært samarbejde imellem minister og folketing.

Endelig kan jeg allerede nu bebude følgende: hvis ministeren ikke lever op til de forventninger, som jeg her har givet udtryk for, vil socialdemokratiet sammen med andre partier tage initiativ til, at der foreligger et gennearbejdet forslag til oktober 1984, som hurtigt kan vedtages i folketinget. Det betyder, at vi under alle omstændigheder kan vedtage en lov i næste folketingssamling om nye finansieringsstilbud til jordbrugserhvervet.

På denne baggrund håber socialdemokratiet, at debatten i dag kan munde ud i, at et stort flertal i folketinget er enig om, at vi sammen med landbrugsministeren og landbruget skal forberede et lovforslag, som kan fremsættes først i næste samling.

Carl Martin Christensen (KF):

Det konservative folkepartis holdning til dansk landbrug er fortsat ønsket om et frit og selvstændigt erhverv. Det kan bedst sikres gennem en udbygning af det europæiske samarbejde, der har sikret mulighed for afsætning på ét stort hjemmemarked. Det høje internationale stude, som dansk landbrug har været kendt for, er i de sidste årtier indhentet af vore konkurrenter, og vi må tilstræbe, at vores konkurrenceevne igen forbedres.

Forskningen i dansk landbrug har ikke kunnet følge med udviklingen. Siden 1970 er landbrugsforskningen faldet med 21 pct., samtidig med at den offentlige forskning undet ét er steget med 19 pct. De offentlige midler, der er til rådighed for dansk landbrug, må derfor primært anvendes til at bringe erhvervets konkurrenceevne helt frem i forreste linje.

En fortsat kraftig indsats for at forbedre produktudviklingen og dermed forbedre konkurrenceevnen er vejen til igen at gøre landbruget til et selvhjulpent erhverv, der igennem en stor eksport kan være med til at oprette samfundshusholdningen.

Den enkelte landmand må have mulighed for at indrette sin driftsform, som det passer ham bedst. Familiebruget må fortsat være den bærende driftsform i erhvervet – under forudsætning af, at selvejet er den bærende ejerform. Men det må forudses, at familiebruget må have en anden udformning end den, vi kender i dag. Den brugsform, hvor

familien er beskæftiget 365 dage om året uden nogen form for rimelig afløsning, vil næppe kunne bestå og er næppe heller rimelig arbejdsmæssigt set. Vi må tilstræbe driftsenheder, der giver mulighed for udkomme til 2, 3 eller flere personer og en rimelig fordeling mellem arbejde og fritid.

Efter dansk indtræden i EF i januar 1973 fik landbruget en tiltrængt forbedring af økonomien, og denne fremgang gav optimisme i erhvervet. Der blev foretaget nogle investeringer, som medførte væsentlige produktionsstigninger i kraft af en rational drift. Disse investeringer var produktionsmæssigt forsvarlige, men på grund af den økonomiske politik, der blev ført sideløbende af skiftende socialdemokratiske regeringer, og som medførte et renteniveau, der er uden sidestykke, blev økonomien undergravet, og en masse landbrugsejendomme blev urentable. Det er vel på den baggrund, socialdemokratiets ønske om en anden og bedre finansieringsform skal ses. Det er værd at understrege, at netop en fornuftig økonomisk politik som den, den nuværende regering har ført, er den bedste måde at skabe finansieringsmuligheder på for alle erhverv, altså også for landbruget.

Der har gennem en årrække været behov for støtteordninger til landbruget, og dette behov er affødt af det alt for høje renteniveau. Lad mig nævne rentesaneringsstilskud, gældssanering – herunder høsttabsordningen – rentetilskudsloven, negativ indkomstskat og henstandslån. Alt dette er forårsaget af den bitre nød. Vi har et medansvar for disse ting, og det vedkender vi os, men vi vil fortsat forsøge at føre en politik, der vil give erhvervslivet bedre muligheder for at klare sig uden offentlig indblanding. Kun derved kan vi bevare et frit erhvervsliv.

Vi vil være meget åbne over for et forslag til forbedring af finansieringsformerne i landbruget; det skal hele tiden være under forudsætning af, at selvejet kan bevares som det grundlæggende princip, men selvejet i landbruget kan vel også have andre former end det enkeltmandsejede landbrug, vi kender i dag.

Vi vil være positive over for forslag, der kan forbedre landbrugets finansielle situation, men vi har nu konstateret, at socialdemokratiet taler om indeksfinansiering, og jeg har med interesse læst den rapport, der er udgivet i efteråret om disse dele, og må kon-